

عنوان مقاله:

مطالعه نقش جادو و جادوگری در شاهنامه با تمرکز بر جادو در داستان ضحاک و رستم

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

رومینا محمودی زیرابی - کارشناس ارشد پژوهش هنر، موسسه عالی طبری

نادیا معقولی - دکترای پژوهش هنر، دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

جادو یکی از پدیده هایی است که به اشکال مختلف در زندگی انسان ها نقش دارد. در بسیاری از قصه های عامیانه عناصری مانند سحر، جادو و طلسم، دخالت دارد که شاید بتوان آنها را امروزه به خرافات و عقاید بدوی انسان های گذشته دانست. جادو جایگاه برجسته و خاصی داشت و جادوگران از شان خاصی برخوردار بودند. جادو و جادوگران در منظومه های حماسی عالم مقام و مرتبتی دارند. کتاب شاهنامه فردوسی، صحنه نبرد نیکی ها با بدی هاست و دو نیروی اهورایی و اهریمنی پیوسته با یکدیگر در نبرد هستند. هدف اصلی پژوهش حاضر شناسایی و تحلیل تطبیقی نقش جادو و جادوگری در شاهنامه و شاهنامه نگاری است. در ادامه بحث سوال این پژوهش این است. نقش جادو و جادوگری در شاهنامه و شاهنامه نگاری چیست؟ روش پژوهش از لحاظ هدف بنیادی و از لحاظ ماهیت توصیفی تحلیلی و گردآوری داده ها به لحاظ اسنادی است. میتوان نتیجه گرفت که ساحری و چارهگری در جنگ ها که جای مردانگی است، کار دشمنان ایران است و ایرانیان به ویژه پهلوانان ایرانی به این کار دست نمیزدند و آن را کاری اهریمنی می دانند و با توکل بر خدا جادوها را باطل می کنند. در اغلب داستان های شاهنامه ردپای یکی از نیروهای جادویی به شکلی آشکار دیده می شود. نیروهای اهریمنی و جادویی، که موضوع بحث حاضر است، در شاهنامه عبارتند از: اهریمن، ابلیس، دیو، جادوگر(جادو). اغلب این پدیده ها با اتکا به نیروی مافوق بشری می توانند تغییر شکل داده و خود را به شکلی دیگر در بیاورند و به فریب دادن و گمراه کردن شخصیت های داستان بپردازند. در این پژوهش نقش این عوامل در ادبیات ایران و هنر نگارگری مورد تجزیه و تحلیل قرار خواهد گرفت.

کلمات کلیدی:

جادو، جادوگری، شاهنامه، شاهنامه نگاری، ضحاک، رستم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1312025>

